

श्री काली चालीसा

॥दोहा ॥

जयकाली कलिमलहरण, महिमा अगम अपार
महिष मर्दिनी कालिका, देहु अभय अपार ॥
अरि मद मान मिटावन हारी । मुण्डमाल गल सोहत प्यारी ॥
अष्टभुजी सुखदायक माता । दुष्टदलन जग में विख्याता ॥1॥
भाल विशाल मुकुट छवि छाजै । कर में शीश शत्रु का साजै ॥
दूजे हाथ लिए मधु प्याला । हाथ तीसरे सोहत भाला ॥2॥
चौथे खप्पर खड्ग कर पांचे । छठे त्रिशूल शत्रु बल जांचे ॥
सप्तम करदमकत असि प्यारी । शोभा अद्भुत मात तुम्हारी ॥3॥
अष्टम कर भक्तन वर दाता । जग मनहरण रूप ये माता ॥
भक्तन में अनुरक्त भवानी । निशदिन रटें ऋषी-मुनि जानी ॥4॥
महशक्ति अति प्रबल पुनीता । तू ही काली तू ही सीता ॥
पतित तारिणी हे जग पालक । कल्याणी पापी कुल घालक ॥5॥
शेष सुरेश न पावत पारा । गौरी रूप धर्यो इक बारा ॥
तुम समान दाता नहिं दूजा । विधिवत करें भक्तजन पूजा ॥6॥
रूप भयंकर जब तुम धारा । दुष्टदलन कीन्हेहु संहारा ॥
नाम अनेकन मात तुम्हारे । भक्तजनों के संकट टारे ॥7॥
कलि के कष्ट कलेशन हरनी । भव भय मोचन मंगल करनी ॥
महिमा अगम वेद यश गावैं । नारद शारद पार न पावैं ॥8॥
भू पर भार बढ्यौ जब भारी । तब तब तुम प्रकटीं महतारी ॥
आदि अनादि अभय वरदाता । विश्वविदित भव संकट त्राता ॥9॥
कुसमय नाम तुम्हारौ लीन्हा । उसको सदा अभय वर दीन्हा ॥
ध्यान धरें श्रुति शेष सुरेशा । काल रूप लखि तुमरो भेषा ॥10॥
कलुआ भैरों संग तुम्हारे । अरि हित रूप भयानक धारे ॥
सेवक लांगुर रहत अगारी । चौसठ जोगन आज्ञाकारी ॥11॥
त्रेता में रघुवर हित आई । दशकंधर की सैन नसाई ॥
खेला रण का खेल निराला । भरा मांस-मज्जा से प्याला ॥12॥

रौद्र रूप लखि दानव भागे । कियौ गवन भवन निज त्यागे ॥
 तब ऐसौ तामस चढ़ आयो । स्वजन विजन को भेद भुलायो ॥13॥
 ये बालक लखि शंकर आए । राह रोक चरनन में धाए ॥
 तब मुख जीभ निकर जो आई । यही रूप प्रचलित है माई ॥14॥
 बाढ्यो महिषासुर मद भारी । पीड़ित किए सकल नर-नारी ॥
 करुण पुकार सुनी भक्तन की । पीर मिटावन हित जन-जन की ॥15॥
 तब प्रगटी निज सैन समेता । नाम पड़ा मां महिष विजेता ॥
 शुभ निशुभ हने छन माहीं । तुम सम जग दूसर कोउ नाहीं ॥16॥
 मान मथनहारी खल दल के । सदा सहायक भक्त विकल के ॥
 दीन विहीन करें नित सेवा । पावें मनवांछित फल मेवा ॥17॥
 संकट में जो सुमिरन करहीं । उनके कष्ट मातु तुम हरहीं ॥
 प्रेम सहित जो कीरति गावें । भव बन्धन सों मुक्ती पावें ॥18॥
 काली चालीसा जो पढ़हीं । स्वर्गलोक बिनु बंधन चढ़हीं ॥
 दया दृष्टि हेरौ जगदम्बा । केहि कारण मां कियौ विलम्बा ॥19॥
 करहु मातु भक्तन रखवाली । जयति जयति काली कंकाली ॥
 सेवक दीन अनाथ अनारी । भक्तिभाव युति शरण तुम्हारी ॥20॥

॥दोहा॥

प्रेम सहित जो करे, काली चालीसा पाठ ।
 तिनकी पूरन कामना, होय सकल जग ठाठ ॥

Kali Mata Chalisa Lyrics in Gujrati:-

શ્રી મહાકાળી ચાલીસા
જય મહાકાળી, પરમ કૃપાળી,
જય જગદંબા, કર રખવાળી.

ત્રણે લોકમાં તું રમનારી,
સચરાચરમાં તું હવિસનારી.

જય જય મહામાયા વૃકિરાલી,
કાળ તણી મહાકાળ તું કાલી.

ત્રગુણ રૂપ હું પાર ન પામું,
તવ શરણે ભવ પાર હું વામું.

રૂપ તમારું શ્યામલ સોહું,
દર્શન કરતાં સુરગણ મોહું.

દશ મુખ નયનો ત્રીસ મનભાવન,
ભાલબાલશીશમુકુટ સુહાવન.

સકલ જીવના સંકટ હરતી,
પાલન પોષણ સહુના કરતી.

રૂપનું વરણન કોણ કરે મા!
શ્યામ કંથ ધનવટા સમા મા!

ખપ્પર ખડગ ત્રશૂલ ધરતી,
ગદા ચક્ર લઈ ચહું દૈશિ ફરતી.

કોપી ધરી અરહિથ કટપિર,
ધૂમ મયાવે સમર ભૂમપિર.

પ્રલયકાળમાં પ્રલય કરતી
રૂપ તમોગુણ ધોરે ધરતી.

વધા બુદ્ધિની તું હદિતા
બાળક જાણી દયા કર માતા.

મહા પ્રલયની તું અધષ્ટાત્રી,
આધા જનેતા સદિધદિત્રી.

મંગલમયી સહુ મંગલ કરજો
સ્વજન ગણી મા વપિદા હરજો.

બ્રહ્મા હરહિર માની
નારદ આદિસેવે શુક શાની

મણદિવીપમાં સ્થાન સુહાવે,
ભક્તજનોને દુઃખથી બચાવે.

કનક સહિસન માત બરિજે
હોય આરતી નોબત બાજે.

મહાકાળી તે રાવણ રોળ્યો,
રઘુકુલ તારી અસુર કુલ બોળ્યો.

વશિવશાંતિને જનસુખ કાજે,
વવિધિ રૂપ ધરી તું જ બરિજે.

કૃષ્ણ રૂપ લે તેહરિમનારી,
મધુર હાસ મુરલી કર ધારી.

પાવાગઢમાં તું મતવાલી,
હણ્યો કંસ તે મા વૈતાલી.

શીશ મુકુટ સુહામણી રાજે,
કરમાં કંચૂર કંકણ સાજે.

ઝગમગતા કુંડલ બેઉ કાને,
વમિલ દીપકની માયા જાણે.

તું હિમદરકાળી હૈ કલાસી,
અરરિક્તની સદા પચિાસી.

ખય ખય ખય કાપે શતરુકર,
ભર ભર ભર શોણતિ ખપ્પર ભર.

દલ દલ દલ દાનવ ભક્ષણ કરે,
ગલ ગલ ગલ ગામ સંદેર તે કરે.

હે વરદાન તું દેવા માતા!
શત્રુ હઠે મળે સુખ શાતા.

જો મા તુજ કૃપા નહિ થાયે,
જનમ જનમનાં પાપ ન જાયે.

સકલ શક્તિલે આવો મૈયા,
ત્રવિધિ તોપ શમાવો મૈયા.

કાળી કૃપાળી હે મહાકાળી,
મનવાંછતિ ફળ કે તું દયાળી.

નમું નમું હો નમન ભવાની,
દુઃખ ટાળી સુખ દે તું ભવાની.

કાળી ચાલીસા પ્રેમથી,
પાઠ કરે અગયારે સુ
સંપત્તિ બિહુ વધે સુખી થાય પરવાર

ಧ್ಯಾನಂ |
ಶವಾರೂಢಂ ಮಹಾಭೀಮಾಂ ಘೋರದಂಷ್‌ಟರಾಂ ವರಪರದಾಂ
ಹಾಸ್ಯಯುಕ್ತಾಂ ತರೋಣೀತರಾಂಚ ಕಪಾಲ ಕರತರೋಕು ಕರಾಂ |

ಮುಕ್ತಕೇಶೀಂ ಲಲಜ್ಜಿಹವಾಂ ಪೌಬಂತೇಂ ರುಧಿರಂ ಮುಹುಃ
ಚತುರಾಭುಜಾಂ ದೇವೇಂ ವರಾಭಯಕರಾಂ ಸಮರೀತ್ ||

ಶವಾರೂಢಂ ಮಹಾಭೀಮಾಂ ಘೋರದಂಷ್‌ಟರಾಂ ಹಸನ್‌ಮುಖೀಂ
ಚತುರಾಭುಜಾಂ ಖಡ್ಗಮುಂಡವರಾಭಯಕರಾಂ ಶಿವಾಂ |

ಮುಂಡಮಾಲಾಧರಾಂ ದೇವೇಂ ಲಲಜ್ಜಿಹವಾಂ ದೌಗಂಬರಾಂ
ಏವಂ ಸಂಚಿಂತಯೇತಕುಳೀಂ ಶಮಶನಾಲಯವಾಸಾನೇಮ್ ||
ಸತೀತರಂ |

ಓಂ ವೌವೇಶ್ವರೇಂ ಜಗದ್ಧಾತರೇಂ ಸ್ಥೌತಿಸಂಹಾರಕರೋಣೀಂ |
ನಾದರಾಂ ಭಗವತೇಂ ವೌಷ್ಣೀರತುಲಾಂ ತೀಜಸಃ ಪರಭಾಂ ||

ತವಂ ಸವಾಹಾ ತವಂ ಸವಧಾ ತವಂ ಹೌ ವಷಟ್ಕರಃ ಸವರಾನವೌಕು |
ಸುಧಾತವಮಕಷರೇ ನೌತಯೇ ತರಾಧಾ ಮಾತರಾತಮೌಕು ಸಧೌತಾ ||

ಅರ್ಧಮಾತರಾ ಸ್ಥೌತಾ ನೌತಯಾ ಯಾನುಚ್ಛಾರಯಾ ವೌಶೇಷತಃ |
ತವಮೇವ ಸಂಧಯಾ ಸಾವೌತರೇತವಂ ದೇವೇ ಜನನೇ ಪರಾ ||

ತವಯ್ಯತದಧಾರಯತೇ ವೌಶವಂ ತವಯ್ಯತದ್ ಸೃಜ್ಯತೇ ಜಗತ್ |
ತವಯ್ಯತಪಾಲಯತೇ ದೇವೌ ತವಮತಸ್ತಯಂತೇ ಚ ಸರವದಾ ||

ವೌಸೃಷ್ಟೌ ಸೃಷ್ಟೌರೂಪಾ ತವಂ ಸ್ಥೌತೌರೂಪಾ ಚ ಪಾಲನೇ |
ತಥಾ ಸಂಹೃತ್ಯೌರೂಪಾಂತೇ ಜಗತೀಸಸ್ಯ ಜಗನ್‌ಮಯೇ ||

ಮಹಾವೌದಯಾ ಮಹಾಮಾಯಾ ಮಹಾಮೇಧಾ ಮಹಾಸ್ಮೃತೈಃ |
ಮಹಾಮೋಹಾ ಚ ಭವತೇ ಮಹಾದೇವೇ ಮಹೇಶ್ವರೇ ||

ಪರಕೃತ್ಯಾತವಂ ಚ ಸರವಸ್ಯಯ ಗುಣತರಯವೌಭಾವಾನೇ |
ಕಾಲರಾತರಾ-ರಮಹಾರಾತರಾ-ರಮೋಹರಾತರಾಶ್ಚ ದಾರುಣಾ ||

ತವಂ ಶರೇಸತ್ವಮೇಶ್ವರೇ ತವಂ ಹರೇಸತ್ವಂ ಬುದ್ಧಾರಬೋಧಲಕಷಣಾ |
ಲಜ್ಜಾ ಪುಷ್ಪಾಸೌತಧಾ ತುಷ್ಪಾಃ ತವಂ ಶಾಂತೈಃ ಕಷಾಂತಾರೇವ ಚ ||

ಖಡ್ಗಗೌನೇ ಶೂಲನೇ ಘೋರಾ ಗದಾನೇ ಚಕ್ರೋಣೀ ತಥಾ |
ಶಂಖನೇ ಚಾಪನೇ ಬಾಣಾ ಭುಶುಂಡೇ ಪರೌಘಾ ಯುಧಾ ||

ಸೌಮ್ಯಾ ಸೌಮ್ಯತರಾಶೇಷಾ ಸೌಮ್ಯೇಭ್ಯಸತ್ವತಾನಂದರೇ |
ಪರಾಪರಾಣಾಂ ಚ ಪರಮಾ ತವಮೇವ ಪರಮೇಶ್ವರೇ ||

ಯಚ್ಚ ಕೌಂಚಿದ್‌ವಚ್ಚಿದ್‌ವಸ್ತು ಸದಸದ್‌ವಾಖಿಲಾತ್ಮಮೌಕೇ |
ತಸ್ಯ ಸರವಸ್ಯಯ ಯಾ ಶಕ್ತೈಃ ಸಾ ತವಂ ಕೌಂ ಸತುಯಸೇ ತದಾ ||

ಯಯಾ ತವಯಾ ಜಗತ್ ಸರಷ್‌ಟಾ ಜಗತ್ಪಾತಯತೌ ಯಸೋ ಜಗತ್ |
ಸೋಪಾ ನೌದರಾವಶಂ ನೌತಃ ಕಸತ್ವಾಂ ಸತೀತುಮೌಹೇಶ್ವರಃ ||

ವೌಷ್ಣೀಃ ಶರೀರಗರಹಣಮಹಮೇಶಾನ ಏವ ಚ |
ಕಾರೌತಾಸತೇ ಯತೀಸತಸತ್ವಾಂ ಕಃ ಸತೀತುಂ ಶಕ್ತೌಮಾನ್ ಭವೇತ್ ||

ಸಾ ತವಮೌತಧಂ ಪರಭಾವೈಃ ಸ್ವೈರುದಾರೈರಾದೇವೌ ಸಂಸೌತುತಾ |
ಮೋಹಯ್ಯತೌ ದುರಾಧರಷಾವಸುರೌ ಮಧುಕೈಟಭೌ ||

ಪರಬೋಧಂ ಚ ಜಗತ್ ಸವಾಮೇ ನೌಯತಾಮಚ್ಯುತೋ ಲಘು |
ಬೋಧಶ್ಚ ಕರೌಯತಾಮಸ್ಯ ಹಂತುಮೇತೌ ಮಹಾಸುರೌ ||

ತವಂ ಭೂಮಿಸತ್ವಂ ಜಲಂ ಚ ತವಮಸೌಹತವಹ ಸತ್ವಂ ಜಗದ್‌ವಾಯುರೂಪಾ |
ತವಂ ಚಾಕುಶಮನಶ್ಚ ಪರಕೃತ್ಯ ರಸೌಮಹತ್ಪೂರ್ವೌಕು ಪೂರ್ವಪೂರ್ವಾ ||

ಆತ್ಮಮಾತ್ವಂ ಚಾಸೌ ಮಾತಃ ಪರಮಸೌ ಭಗವತೌ ತವತ್ಪರಾನನ್ಯೈವ ಕೌಂಚಿತ್ |
ಕಷಂತವಯಸೋ ಮೇಪರಾಧಃ ಪರಕಟೌತ ವದನೇ ಕುಮರೂಪೇ ಕರಾಳೇ ||

ಕುಲಾಭಾರಾಂ ಶಯಾಮಲಾಂಗೇಂ ವೌಗಳೌತ ಚೌಕುರಾಂ ಖಡ್ಗಮುಂಡಾಭಾರಾಮಾಂ |
ತರಾಸತರಾಣೀಷ್‌ಟದಾತರೇಂ ಕುಣಪಗಣ ಶೌರೋಮಾಲಿನೇಂ ದೇರ್ಘನೀತರಾಂ ||

ಸಂಸಾರಸ್ಯೈಕಸಾರಾಂ ಭವಜನನಹರಾಂ ಭಾವೌತೋ ಭಾವನಾಭೈಃ |
ಕಷಂತವಯಸೋ ಮೇಪರಾಧಃ ಪರಕಟೌತ ವದನೇ ಕುಮ ರೂಪೇ ಕರಾಳೇ ||

ಕುಲಾಭ್ಯರಾಂ ಶ್ಲಯಾಮಲಾಂಗೀಂ ವೌಗಳ್ತ ಜ್ಞಕುರಾಂ ಖಡ್ಗಮುಂಡಾಭ್ಯರಾಮಾಂ |
ತರಾಸತರಾಣೀಷ್ಠದಾತರಾಂ ಕುಣಪಗಣ ಶೌರೀಮಾಲಾನೀಂ ದೇರ್ಘನೀತರಾಂ ||

ಸಂಸಾರಸ್ಯಕಿಸಾರಾಂ ಭವಜನನಹರಾಂ ಭಾವತೀ ಭಾವನಾಭಾಃ |
ಕಷಂತವ್ಯತೀ ಮೀಪರಾಧಃ ಪರಕುತ ವದನೀ ಕುಮ ರೂಪೀ ಕರಾಳೀ ||